

Sygn. akt VI Ka 243/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Tekieli

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 r.

sprawy **A. H.**

oskarżonego z art. 278 § 1 i 5 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 18 marca 2013 r. sygn. akt IIK 1110/12

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. H. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VIKa 243/13

UZASADNIENIE

A. H. oskarżony był o to, że w dniu 31 maja 2012 roku przy ul. (...) w B. poprzez rozcięcie wewnętrznej linii zasilającej pomiędzy zabezpieczeniem przelicznikowym a listwą zaciskową licznika energii elektrycznej a nadto bez podpisanej umowy o dostarczenie energii elektrycznej, dokonał kradzieży energii elektrycznej nie mniej niż jedną kilowatogodzinę, powodując tym straty w kwocie nie mniejszej niż 0, 5732 zł na szkodę (...) SA oddział w B., tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 1110/12 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i na podstawie art. 632 ust. 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w punkcie I dyspozytywnej części wyroku i mający wpływ na jego treść, poprzez błędną ocenę, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony A. H. dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, podczas gdy właściwa analiza dowodów, w szczególności w postaci zeznań B. K., J. T. oraz protokołu kontroli instalacji elektrycznej przeprowadzonej w budynku

oskarżonego przez wymienionych, dokonana z uwzględnieniem zasad logiki doświadczenia życiowego prowadzi do odmiennych wniosków, niż to uczynił Sąd I instancji,

II. obrazę przepisów postępowania, polegającą na naruszeniu art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów wyrażającą się w wybiórczym i dowolnym dopasowaniu dowodów na potwierdzenie przyjętej przez Sąd wersji wydarzeń, a opierającej się wyłącznie na podstawie wyjaśnień oskarżonego A. H. oraz zeznań świadka T. A., wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, co w konsekwencji skutkowało oceną zebranego w sprawie materiału dowodowego bez uwzględnienia jego całości, a w szczególności ustalenia czy licznik w budynku oskarżonego w ogóle rejestrował pobór energii elektrycznej, w tym zasilając inne urządzenia poza bojlerem elektrycznym oraz nie uwzględnieniu przy wydawaniu orzeczenia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Art. 7 k.p.k. (określający zasadę swobodnej oceny dowodów) stanowi, że organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego

Przekonanie sądu orzekającego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną wskazanego przepisu tylko wtedy, gdy: a) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.), i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), b) stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), c) jest wyczerpujące i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - umotywowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Pogląd taki, który Sąd Okręgowy w całości podziela, wyraził Sąd Najwyższy w nadal aktualnym wyroku z dnia 22 lutego 1996 r., sygn. akt II KRn 199/95 (OSN PiPr 1996/10/10; por. także - wyrok SN z dnia 16 grudnia 1974 r., sygn. akt Rw 618/74, OSNKW 1975/3-4/47; wyrok SN z dnia 9 listopada 1990 r., sygn. akt WRN 149/90, OSNKW 1991/7-9/41).

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego, bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Może on więc być wynikiem niezajomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 k.p.k.), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. W orzecznictwie trafnie podnosi się, że zarzut ten jest słuszny tylko wówczas „gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania”, nie może on natomiast sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu (wyrok Sądu Najwyższego z 24.03.1975r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995 poz. 84), przy czym jest to aktualne jedynie przy zarzucie błędu o charakterze dowolności. Tego typu zarzut co do błędu w ustaleniach faktycznych to bowiem, jak zasadnie się wskazuje, nie sama odmienna ocena materiału dowodowego przez skarżącego lecz wykazanie , jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego (wyrok Sądu Najwyższego z 22.01.1975r., I KR 197/74, OSNKW 5/1975 poz. 58).

Zgodzić się należy ze skarżącym, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której Sąd I instancji dokonał oceny zebranych w sprawie dowodów w sposób nie respektujących zasad określonych w art.7 k.p.k. Skutkiem tego dokonał błędnych ustaleń faktycznych, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku.

Stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że przez okres 12 lat oskarżony A. H. nielegalnie pobierał energię elektryczną, gdyż nie podpisał stosownej umowy na jej dostarczenie. Zaskakujące jest natomiast, iż w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 4 uzasadnienia) sąd ten wywodzi, iż „ustalenie istnienia nielegalnego poboru energii nie jest oczywiście wystarczające dla przypisania A. H. popełnienia zarzucanego mu czynu . Dla przypisania odpowiedzialności karnej konieczne jest jednak wykazanie, że było to jego celowym działaniem”. Z wyjaśnień oskarżonego (k.15-16 i k.41-42) wynika, że miał on pełną świadomość tego, że nie podpisał z dostawcą energii elektrycznej stosownej umowy na jej dostarczenie. Zupełnie przy tym niewiarygodnie brzmi tłumaczenia oskarżonego, że czekał na umowę, która miała przyjść pocztą, że chodził do biura kierownika i zawsze był z tym problem, że zawsze brakowało jakiegoś dokumentu żeby wprowadzić dane w komputerze. Tym bardziej, że świadek T. A. w swoich zeznaniach (k.51-52) wskazywał, że przeszkodą do zawarcia umowy było to, iż oskarżony przebywał za granicą („gdyby oskarżony się zjawił i podpisał umowę, to zostałyby mu wystawiona faktura”)

Rację ma skarżący kwestionując rozumowanie Sądu Rejonowego zaprezentowane w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Rzeczywiście nie logiczne i niepozostające w zgodzie z zasadami doświadczenia życiowego jest przyjęcie, że oskarżony A. H. nie miał jakiegokolwiek świadomości co do nielegalnego poboru energii elektrycznej. Jak słusznie akcentuje autor apelacji oskarżony jest prawie sześćdziesięcioletnim mężczyzną, przedsiębiorcą budowlanym. W tej sytuacji linia obrony oskarżonego jawi się jako nad wyraz naiwna. Wreszcie należy się zastanowić nad kwestią przerobienia w liczniku energii elektrycznej zamontowanym w domu należącym do oskarżonego. Z zeznań świadka M. S. (k.5 i k.43) wynika, że w trakcie kontroli przedmiotowego licznika stwierdzono, że dokonano jego przerobienia i wpięto pomiędzy zabezpieczenie przelicznikowe, a listwę licznika kabel zasilający bojler elektryczny. Podobnie zeznał B. K. (k.23 i k.44) oraz J. T. (k.25 i k. 43v), którzy dokonali kontroli w miejscu zamieszkania oskarżonego. W związku z tym niemożliwe do zaakceptowania jest stanowisko sądu I instancji, iż w sytuacji gdy zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie kiedy doszło do przeróbek wewnątrz licznika, kto tego dokonał nie można mu przypisać odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Słusznie zatem podnosi skarżący, że sąd nie ustalił kto miałby jakikolwiek interes w tym aby w nowo wybudowanym domu oskarżony i jego rodzina korzystali z nielegalnie pobieranej energii. Tym bardziej, że przecież z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że szafka, w której zamontowany jest licznik energii elektrycznej znajduje się wewnątrz budynku i dostęp do niej osób postronnych (poza domownikami) jest niemożliwy.

Reasumując stwierdzić należy, że zebrane w niniejszej sprawie dowody nie zostały ocenione w sposób zgodny z kryteriami art. 7 k.p.k. Ocena dokonana przez Sąd Rejonowy zdaniem Sądu Okręgowego jest oceną dowolną i nie może korzystać z ochrony cytowanego przepisu. Skutkowało to poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych, które w rezultacie doprowadziły do niesłusznego uniewinnienia oskarżonego A. H. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wobec powyższego uznając zasadność zarówno zarzutów jak i wniosku zawartego w apelacji Oskarżyciela Publicznego zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd uwzględni powyższe uwagi , po przeprowadzeniu postępowania dowodowego dokona oceny zebranych dowodów zgodnie z kryteriami art.7k.p.k. w sytuacji, zaś gdy zaistnieje potrzeba sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku uczyni to zgodnie z treścią przepisu art.424 §1i2 k.p.k.